

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

24.1.2008

B6-0059/2008

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2,

af Guido Sacconi, Alejo Vidal-Quadras, Lena Ek, Liam Aylward, Rebecca Harms, Roberto Musacchio og Johannes Blokland

for Det Midlertidige Udvalg om Klimaændringer

om resultatet af Bali-konferencen om klimaændringer (COP 13 og COP/MOP 3)

Europa-Parlamentets beslutning om resultatet af Bali-konferencen om klimaændringer (COP 13 og COP/MOP 3)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den trettende partskonference (COP 13) under UNFCCC og den tredje partskonference i dens egenskab af møde mellem parterne under Kyoto-protokollen (COP/MOP 3) på Bali, Indonesien, den 3.-15. december 2007,
 - der henviser til konklusionerne i den fjerde evalueringsrapport (AR4) fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), der blev offentliggjort i Valencia, Spanien, den 17. november 2007,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om klimaændringer, navnlig beslutningen af 15. november om begrænsning af den globale opvarmning til 2° C - Bali-konferencen om klimaændringer og fremtidsudsigterne (COP 13 – COP/MOP 3)¹,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at den fjerde evalueringsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) bekræfter, at klimaændringernes stadig hurtigere rytme først og fremmest er menneskeskabt og allerede har alvorlige globale konsekvenser,
- B. der henviser til, at Bali-handlingsplanen er en anerkendelse af resultaterne i den fjerde evalueringsrapport fra IPCC gående ud på, at den globale opvarmning er en kendsgerning, og at en udsættelse af begrænsningen af emissionerne vil indsnævre mulighederne betydeligt for at opnå et lavere stabiliseringsniveau og vil øge risikoen for mere alvorlige følger af klimaændringerne,
- C. der henviser til, at mange områder i verden allerede er blevet ramt af virkningerne af stigningen i den globale gennemsnitstemperatur, og at de seneste videnskabelige resultater tyder på, at EU's målsætning om på længere sigt at begrænse den globale temperaturstigning til +2° C i forhold til det forindustrielle niveau måske ikke er tilstrækkelig til at forhindre betydelige negative følger af klimaændringerne,
- D. der henviser til, at klimaændringerne udgør et langsigtet problem, og at kortfristede foranstaltninger alene ikke er tilstrækkelige til at opnå positive resultater for klimaet; der henviser til, at det er af afgørende betydning for klimasystemet at sikre, at de globale emissioner kommer til at toppe inden for de næste 10 til 15 år;
- E. der henviser til, at industrilandene bærer en stor del af ansvaret for ophobningen af drivhusgasser i atmosfæren, og at det er de fattigste lande og befolkninger, der vil blive ramt hårdest af et mere ustabil klima,

¹ Vedtagne tekster: P6_TA(2007)0537.

- F. der henviser til, at en bred international aftale om langsigtede mål for emissionsreduktioner er absolut nødvendig for at skabe investeringssikkerhed for teknologi, der begrænser drivhusgasemissionerne samt fremmer energieffektiviteten og et bæredygtigt skovbrug, samt for at undgå investeringer i en energiinfrastruktur, der ikke er forenelig med emissionsmålene,
1. glæder sig over den beslutning, der blev truffet af parterne på Bali-konferencen, om inden for rammerne af UNFCCC at iværksætte en formel forhandlingsproces med det formål at opnå en international klimaafale for perioden efter 2012 med henblik på at nå til enighed og vedtage en beslutning på den femtende partskonference, som afholdes i København i 2009;
 2. udtrykker tilfredshed med, at Bali-handlingsplanen indeholder en klar tidsplan, fristen i 2009 for indgåelse af aftalen, samt henvisninger til de vigtigste temaer, som vil blive drøftet under forhandlingerne, og mener, at den således udgør et godt grundlag for forhandlingsprocessen;
 3. gentager, at sådan en aftale bør bygge på UNFCCC's og Kyoto-protokollens grundlæggende principper og mekanismer under hensyntagen til et fælles, men alligevel differentieret ansvar, og bør udarbejdes på grundlag af de elementer, som er anført i punkt 2 i Parlamentets beslutning af 15. november 2007;
 4. anser overvindelsen af den usmidige sondring mellem lande opført i bilag I og lande ikke opført i bilag I som et af de vigtigste resultater i Bali-handlingsplanen;
 5. understreger, at EU indtog en konstruktiv og førende rolle på konferencen på Bali, og at det bidrog betydeligt til at bane vejen for et gennembrud i forhandlingerne; går ind for, at EU også indtager en så aktiv rolle i de kommende forhandlinger, og insisterer på, at Europa-Parlamentet involveres intensivt i disse forhandlinger;
 6. glæder sig over parternes anerkendelse af IPCC's fjerde evalueringsrapport som den hidtil mest omfattende og autoritative vurdering af klimaændringerne, idet den indeholder en gennemgang af relevante emner ud fra et integreret videnskabeligt, teknisk og socio-økonomisk perspektiv samt en opfordring til at trække på disse oplysninger i forbindelse med udarbejdelsen af nationale politikker for klimaændringer;
 7. beklager, at det ikke var muligt at få utvetydige videnskabelige henvisninger i Bali-handlingsplanen i forbindelse med de nødvendige reduktioner af drivhusgasser; glæder sig dog over, at Kyoto-protokollens parter har anerkendt, at det er nødvendigt at opnå reduktioner i størrelsesordenen 25-40 % i forhold til 1990 i de industrialiserede lande som en gruppe inden 2020;
 8. erindrer om, at industrilandene, herunder dem, der endnu ikke har ratificeret Kyoto-protokollen, bør spille en førende rolle for at løse problemerne med klimaændringer på globalt plan og forpligte sig til at reducere deres emissioner med mindst 30 % inden 2020 og 60-80 % inden 2050 i forhold til 1990-niveauet;
 9. glæder sig over den konstruktive indstilling til forhandlingerne, der blev udvist af hovedparten af udviklingslandene, samt, hvad angår bæredygtig udvikling, deres

engagement i at træffe afdæmpningsforanstaltninger, som er tilpasset de enkelte lande, og som støttes og muliggøres af teknologi, finansiering og kapacitetsopbygning, på en målbar, rapporterbar og verificerbar måde;

10. understreger, at alle udviklingslande har ret til bæredygtig, økonomisk udvikling; påpeger, at EU og industrialiserede tredjelande skal hjælpe udviklingslandene med at udvikle bæredygtige teknologier;
11. erindrer om, at det ikke er muligt at opnå troværdighed og effektivitet i den globale indsats, uden at samtlige involverede parter yder en kraftigere, målbar, rapporterbar og verificerbar indsats;
12. mener, at man som en nyskabelse i forhold til Kyoto-protokollen bør lade udviklingslandenes forskellige situation afspejle sig i de forpligtelser, der indgås, og at vækstlandene bør acceptere begrænsninger af deres emissioner i overensstemmelse med deres udviklingstrin, de forskellige sektors vægt i deres økonomi, deres emissionsreduktionspotentialer samt deres tekniske og økonomiske formåen;
13. mener, at der er plads til nyskabelse i forhold til mekanismerne i den eksisterende Kyoto-protokol, hvad angår forskellige former for forpligtelser og målsætninger for udviklingslande og vækstlande, således, at sådanne forpligtelser bliver forenelige med hvert enkelt lands behov og formåen, forudsat at de er målbare, rapporterbare og verificerbare;
14. glæder sig over beslutningen om at iværksætte et program for arbejde med metodologiske emner vedrørende en række politikker og positive incitament, der har til formål at reducere emissionerne fra skovrydning og skovdød i udviklingslande, og hvor der på en afbalanceret måde tages hensyn til de mange forskellige funktioner og fordele ved skove set i forhold til biodiversitetsværdier, økosystemers funktionsmåder og lokalsamfundenes subsistensmuligheder; glæder sig også over opfordringen til parterne om at støtte kapacitetsopbygning, yde teknisk bistand og at iværksætte foranstaltninger, herunder pilotprojekter, med henblik på at beskæftige sig med årsagen til skovrydning og behovet for at støtte bæredygtig anvendelse af naturens ressourcer;
15. glæder sig over beslutningen om at forvalte tilpasningsfonden på en effektiv og gennemsigtig måde, hvilket sikrer, at den kan blive funktionsdygtig på et tidligt tidspunkt i den første af Kyoto-protokollens forpligtelsesperioder;
16. glæder sig over beslutningen om at iværksætte et strategisk program med henblik på at øge investeringsniveauet for udvikling, overførsel og anvendelse af både afdæmpnings- og tilpasningsteknologier i udviklingslandene, og over den opgave, som blev tildelt ekspertgruppen for teknologioverførsel, bestående i at undersøge faldgruberne og barriererne for anvendelsen af og adgangen til finansieringskilder;
17. er af den opfattelse, at forskning, udvikling og demonstration af mere effektive og mindre bekostelige energiteknologier bør have høj prioritet; opfordrer til nært samarbejde mellem regeringerne, industrien, forskningsverdenen og civilsamfundet;
18. mener, at den næste partskonference/det næste møde mellem parterne i Poznan bør

fokuserer på udviklingslande, og insisterer derfor på, at der gøres en ihærdig indsats for at opnå reelle fremskridt, hvad angår incitamentet til at undgå skovrydning og til at fremme bæredygtigt skovbrug, finansiering af tilpasningsforanstaltninger samt forbedring af overførsel og anvendelse af rene teknologier til/i udviklingslandene;

19. opfordrer til, at der udvikles betydelige og forudsigelige finansielle instrumenter inden for rammerne af EU's politikker, for at hjælpe udviklingslandene med at tilpasse sig til følgevirkningerne af klimaændringer og at reducere drivhusgasemissionerne; erindrer om behovet for en bedre, kritisk overvågning af den virkelige effekt af eksisterende og kommende klimarelaterede finansielle instrumenter på udviklingslandene; mener, at mekanismerne for bæredygtig udvikling bør reformeres, således at deres potentiale kan udnyttes fuldt ud i forpligtelsesperioden 2008-2012;
20. understreger, at det er nødvendigt, og at det haster at få gjort EU's udviklingspolitik og -bistand mere "grøn", og at den bør gennemføres uden at være i modstrid med EU's politik på miljø- og klimaændringsområderne; beklager, at der kun meget langsomt gøres fremskridt på dette område, og opfordrer EU's ledere til at gøre afdæmpning af og tilpasning til klimaændringerne til nøgleprioriteter inden for EU's politikker for udviklings samarbejde;
21. understreger, at industrilandene for at bevare Bali-handlingsplanens troværdighed øjeblikkeligt bør gøre en betydelig indsats for at indgå klimapartnerskabsaftaler med større vækstlande som Kina og Indien med henblik på at fremme et nært samarbejde om reform af energipolitik, kapacitetsopbygning, støtte til investeringer i energieffektivitet og teknologi med lav kulstofemission;
22. beklager, at det ikke var muligt at få en klar henvisning til behovet for at ens om bindende reduktioner af emissioner i luftfarts- og søfartstransport; bemærker, at Bali-mandatet ikke udelukker bindende foranstaltninger for luftfarts- og søfartstransport; gentager sin opfordring til at inddrage emissioner fra luftfarts- og søfartstransport i de internationale forpligtelser til at opnå drivhusgasreduktioner for perioden efter 2012 i UNFCCC-regi, da Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) og Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) har vist sig ikke at være effektive til at behandle dette spørgsmål;
23. understreger vigtigheden af at få alle større sektorer inden for international handel involveret i samtlige globale klimaforpligtelser og -målsætninger med henblik på at sikre, at det globale mål for klimaændringerne nås, og at global konkurrenceforvridning undgås;
24. opfordrer til, at EU's politik for biobrændstoffer hurtigst muligt revideres med særlig vægt på hvert enkelt biobrændstofs vugge-til-grav-bæredygtighed vurderet på baggrund af deres reduktion af drivhusgasemissioner; understreger, at strategier for udvikling og indførelse af biobrændstoffer som en energimulighed fuldt ud bør tage hensyn til og sikre mod eventuelle dermed forbundne negative miljømæssige, sociale og økonomiske følgevirkninger; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå håndfaste standarder og klare kriterier for produktion af biobrændstoffer;
25. understreger, at Parlamentet ser frem til den rapport, som Det Europæiske Råd på sit møde i juni 2007 anmodede Kommissionen og den højtstående repræsentant for den fælles

udenrigs- og sikkerhedspolitik om at udarbejde om klimaændringernes konsekvenser for internationale sikkerhedsspørgsmål ¹; understreger, at der bør lægges særlig vægt på kerneområder som afdæmpning, tilpasning og integration af klimaændringer i samtlige politikker, da klimaændringer kan udgøre en betydelig faktor til destabilisering af de fattigste lande;

26. insisterer, vel vidende at det vil udgøre en kolossal udfordring for de kommende forhandlinger, på, at klimapolitikken bliver en kerneprioritet og et kerneelement i alle EU's eksterne relationer med tredjelande, regionale konventioner og økonomiske organisationer; opfordrer derudover de fire formandskaber (Slovenien, Frankrig, Den Tjekkiske Republik og Sverige) i 2008 og 2009 til at informere Parlamentet om deres mål for klimapolitikken samt til regelmæssigt, sammen med Kommissionen, at rapportere om udviklingen i forhandlingerne;
27. opfordrer Kommissionen til, så længe der ikke er nogen fælles spilleregler, at undersøge industriens muligheder for at øge sit økonomiske potentiale ved at udvikle en innovativ "klimavenlig" industri;
28. opfordrer Kommissionens relevante stående og midlertidige udvalg og delegationer til at arbejde snævert sammen om klimaændringsspørgsmål, for således at sikre en sammenhængende og koordineret indsats med henblik på at nå klimaændringsmålene på alle politikområder, dvs. miljø, industri, energi og transport, landbrug, forskning og udvikling, og især handel og investeringspolitik, samt i forbindelse med andre initiativer; opfordrer til, at klimaændringsspørgsmål regelmæssigt tages op i de interparlamentariske delegationer og inden for rammerne af den transatlantiske lovgivningsdialog;
29. anerkender, at troværdigheden i EU's forhandlinger afhænger af, at der opnås positive resultater af vores egne reduktionsbetræbelser, og af, at der udvikles og overføres teknologier med lav kulstofemission til andre lande; forlanger derfor politikker og foranstaltninger på alle niveauer, lokalt, nationalt og europæisk, der kan sikre, at EU selv opnår reduktioner i drivhusgasemissionerne på mindst 30 % i forhold til 1990 inden 2020, under forudsætning af, at andre industrilande forpligter sig til lignende emissionsreduktioner, og at de økonomisk mere fremskredne udviklingslande yder et bidrag, som står i forhold til deres ansvar og respektive formåen; anerkender den forpligtelse, som EU har accepteret - uanset udfaldet af en global aftale for perioden efter 2012 - til at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauet inden 2020; forlanger politikker og foranstaltninger, som støtter, at der både på nationalt og europæisk plan anvendes flere midler på forskning og udvikling samt innovation inden for området reduktion af drivhusgasemission;
30. opfordrer EU til at udnytte sin magt og indflydelse som en betydelig aktør på den internationale scene og som partner med udviklingslandene til at indføre sammenhængende klimaændringsmål på internationalt plan;
31. understreger det historiske ansvar, som hovedsageligt industrialiserede lande har som de største producenter af drivhusgasser, og opfordrer dem derfor til at påtage sig større forpligtelser til at undgå og begrænse scenarier med naturkatastrofer og social uro, som vil

¹ Formandskabets konklusioner af Det Europæiske Råd i juni, punkt 41.

være en følgevirkning, medmindre den globale opvarmning begrænses;

32. noterer sig den amerikanske regerings initiativ til at indkalde verdens største udledere af drivhusgasser til yderligere fem møder; opfordrer Kommissionen og de berørte medlemsstater til at gøre deres deltagelse afhængig af, at værten stiller konkrete forslag om mål for emissionsreduktioner på kort sigt, som er i overensstemmelse med UNFCCC's mål; opfordrer verdens største udledere af drivhusgasser til at koordinere deres indsats med UNFCCC's indsats;
33. bemærker, at den næste partskonference/det næste møde mellem parterne i Poznan finder sted samtidig med Det Europæiske Råd; opfordrer Rådet til at ændre mødetidspunktet for Det Europæiske Råd med henblik på at gøre det muligt for stats- og regeringscheferne at deltage i COP/MOP og at sikre, at COP/MOP får regeringernes fulde opmærksomhed;
34. er overbevist om, at det, såfremt ovennævnte mål skal nås, vil være nødvendigt at involvere medierne, hvis rolle vil være af vital betydning for at skabe den nødvendige bevidsthed i offentligheden om de klimaændringer, som kommer på kort og mellemlang sigt;
35. tror, på linje med hvad blev drøftet på Bali med parlamentsrepræsentanter fra hele verden, at Europa-Parlamentet kan og bør spille en vigtig rolle som koordinator af et permanent interparlamentarisk forum om klimaændringer; opfordrer derfor sine egne relevante organer til at tage denne mulighed op til overvejelse;
36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og sekretariatet for FN's rammekonvention om klimaændringer med anmodning om, at den bliver fremsendt til alle konventionens parter og observatører uden for EU.